

Zaslužni naš rojak *Fr. S. Vilhar*, ki se je s tremi knjigami krasnih svojih »Skladeb« in z drugimi kompozicijami osavil takó v Slovencih kakor v Hrvatih, praznoval bode petindvajsetletnico glasbenega delovanja svojega. Zatorej so v Gospiči, kjer službuje sedaj, ondotne gospé sestavile odbor, ki priredí v tem meseci slavnost njemu na čast. Poleg drugih skladeb obseza vzpored dve pesmi, zloženi v národnem zlogu; peli se bodeta takó, kakor proizvaja Slavjanskij národne pesmi ruske.

Razstava národnih noš na Dunaji. Avstrijski muzej za umetnost in obrt namerja prirediti v prvih treh mesecih tega leta razstavo. Ravnateljstvo tega zavoda se je obrnilo do kranjskega deželnega muzeja Rudolščina, da se udeleži razstave: 1. Obča razstava noš do konca francoskega cesarstva. 2. Národne noše. 3. Orijentske obleke. — Deželni muzej kranjski ima zadnji čas nekatere národnne noše in njih dele, toda zbirka vendar daleč ni toliko popolna, kakor bi mogla biti z ozirom na raznovrstnost kranjskih noš. Prosimo torej nabiralce in prijatelje národnega življenja naše domovine, naj noše ali njih dele zastopaj ali proti primerni odškodnosti prepusté deželnemu muzeju, ali jih pa za dôbo razstave prepusté avstrijskemu muzeju, da bode domovina zastopana, kolikor dobro je mogoče. Blagovoljna dotična darila in ponudbe naj se pošiljajo deželnemu muzeju.

Slovensko gledališče. »Dramatično društvo« je priredilo v letošnji gledališki dôbi doslej devet predstav v dvorani čitalnice ljubljanske. Pričenši z obično žaloigro o Vseh svetnikih »Mlinar in njegova hčic«, vrstile so se meseca listopada predstave takó: »Umetnost in narava«, »Stari Ilij«, »Marija Magdalena«, »Nemec in Slovenec«, meseca grudna pa »Zlati pajek«, »Revček Andrejček«, »Zlati pajek« in »Gospod Grobski«. — Izmed navedenih iger (zgolj prevodov iz nemščine in češčine) omeniti nam je izvirne igre »Stari Ilij«, katero je spisal režisér slovenskega gledališča, g. Ignacij Borštnik. Izvirnih iger imamo dosihdob ubogo malo, in še te, kar jih je, niso se mogle obdržati na odru slovenskem. Igra Borštnikova bi se utegnila ohraniti, ako se odpravijo nedostatki, kateri so se pokazali pri prvi predstavi. Dôkaj dobro nam kaže kmetsko življenje naše; nowega sicer ne podaja mnogo ali nič, dejanje je preprosto in poleg tega često spominja na podobne proizvode nemških pisateljev, vendar je dosegla igra lep gledališki uspeh, čemur prvi vzrok je izvestno to, da je tehniški dobro završena. — Kar se dostaje gledališkega osebja, priznavamo drage volje, da se dosti trudi za napredok slovenskega gledališča. Pomislimo le to, da nì igralci nì igralki niso in žál! doslej tudi ne morejo biti plačevani toliko dobro, da bi se mogli posvetiti zgolj dramatiki slovenski; pomislimo dalje, da čitalniški oder, kjer se že nekaj let vršé vse predstave slovenske, ni pravo prizorišče, zlasti ne večjim igram — in rέči nam je vsekakor, da moramo biti zadovoljni s tem, kar nam podaja gledališče slovensko in požrtvovalno osebje njegovo. Gospé Borštnikova in Danilova, gospodičina Nigrinova, dalje gospodje Borštnik, Šršen, Danilo, skrbé poleg vsakaterih mlajših močij, da ne čutimo preveč teh navedenih nedostatkov, o katerih upamo, da jih odpravi ugodnejše razmerje prihodnjega deželnega gledališča.

Poleg rečenih predstav naj še omenimo javne preizkušnje dñe 17. grudna, kjer so prvič nastopili zgolj gojenci in gojenke dramatske šole, katero je odprlo »Dramatično društvo«, da pridobi novih igralcev in igralk; uspeh te predstave je bil povoljen, zlasti ako pomislimo, da je trajal pouk le nekaj mesecev. — O bodočih predstavah letošnje gledališke dôbe hočemo redno poročati v prihodnjih številkah.

Hrvaško gledališče. Sloveči romanopisec hrvaški *Eugen Kumičić* je spisal dramo »Obiteljska tajna«, katera se je v Zagrebu predstavljala s sijajnim uspehom. Občinstvo je odlikovalo pisatelja takó, da takšnega priznanja v Hrvatih morda ni učakal no-